

Молодий МЕДИК

№5 травень 2025 р.

ВНМУ зустрів pana Лі Ян Гу: говорили про освіту, партнерство, відновлення України

У травні наш університет став майданчиком важливої міжнародної події — до ВНМУ завітав надзвичайний посол Республіки Корея в Україні у 2016–2019 роках, а нині голова Асоціації з відбудови України (Korea-Ukraine New Building Association) пан Лі Ян Гу.

Зустріч зі спільнотою університету відкрила ректорка Вікторія Петрушенко, яка зазначила, що візит pana Лі є логічним продовженням участі делегації університету у поїздки до Республіки Корея в березні 2025 року. Саме тоді були підписані стратегічні угоди з провідними закладами вищої освіти Кореї: Sangji University, Dongseo University та Gyeongsang National University.

«Ці угоди охоплюють низку напрямів: академічні обміни, спільні наукові дослідження, медичні інновації та впровадження новітніх освітніх програм. Ми вже розпочали підготовку до запуску онлайн-курсів, об-

мінів студентами та дослідниками, а також плануємо перші спільні конференції», — розповіла Вікторія Вікторівна.

До науковців, викладачів і студентів звернувся заступник начальника Вінницької обласної військової адміністрації Андрій Кавунець, підкресливши значущість міжнародного партнерства:

«Міжрегіональна співпраця — це не тільки про уряди, а й про університети, бізнес, громади. Вінниччина активно розширює горизонт співпраці — від Кореї до Великої Британії, Італії, США. І в цьому процесі роль таких партнерів, як пан Лі, є неocenною. Разом ми закладаємо фун-

дамент для відбудови країни після перемоги».

Пан Лі виступив перед спільнотою університету з лекцією, у якій представив практичну концепцію післявоєнного відновлення України:

- Біомедичний кластер, де ВНМУ може стати науковим центром.
- Спільні STEM-проекти.
- Кластер розумного сільського господарства та агроінновацій.
- Відновлення медичних закладів спільно з британськими та корейськими партнерами.
- Проект із використанням стовбурових клітин, який може бути реалізований найближчим часом.

«Україна — символ боротьби за свободу. Ви стали маяком мужності для всього світу. Я пишаюся тим, що був послом у вашій країні і тепер маю честь бути частиною процесу її відновлення... Освіта, лідерство, підприємливість і моральні цінності — це основа, на якій ви збудуєте нову Україну. І я впевнений, що вона буде прикладом для всього світу», — сказав пан Лі Ян Гу.

Він окремо акцентував, що майбутнє України полягає в її людському капіталі — талановитих і незламних людях, які вже сьогодні формують нову державу.

«ММ»

Співпрацю університету з обласним ЦКПХ закріпили меморандумом і договором

Представники ВНМУ та Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб (ОЦКПХ) зустрілись, щоб документально зафіксувати напрями співпраці закладів.

Ректорка Вікторія Петрушенко та генеральний директор Центру Ігор Матковський підписали договір щодо вдосконалення освітнього процесу, розвитку наукового співробітництва, обміну досвідом і реалізації спільних проектів для досягнення високих стандартів якості в освіті, науці й професійній діяльності.

У ході зустрічі також підписали меморандум, що об'єднує зусилля сторін з проведення фундаментальних і прикладних досліджень у ключових сферах громадського здоров'я, епідеміології, гігієни та моніторингу

впливу довкілля на здоров'я людини. Документ скріпили підписами заступник генерального директора ОЦКПХ Олег Лук'янович і директор навчально-наукового Інституту громадського здоров'я, біології, контролю та профілактики хвороб ВНМУ професор Ігор Сергета.

«ММ»

Понад 150 студентів, інтернів та аспірантів взяли участь у Науковій конференції молодих вчених

Конференцію, присвячену Дню науки, який відзначають в Україні у третю суботу травня, розпочала офіційна церемонія в залі засідань Вченої ради. Захід відкрила ректорка Вікторія Петрушенко разом із науковцями, викладачами, членами Вченої ради, представниками Студентського наукового товариства й Ради молодих вчених.

Вікторія Вікторівна побажала успіхів учасникам конференції, наголосивши, що молоді вчені — це справжнє наукове майбутнє України, завдання якого — не лише вистояти під час війни, а й розвиватися, створювати умови для стрімкого прогресу в медицині та суспільстві.

В рамках роботи конференції 150 молодих науковців презентували свої роботи в чотирьох секціях, охопивши сім напрямів:

- фундаментальні науки та медицина,
- клінічна медицина,
- соціальна і клінічна психологія,
- психотерапія та психіатрія,
- фармацевтичні науки,
- філософія в медицині та суспільних науках,
- менеджмент в сфері охорони здоров'я й соціальної політики,
- громадське здоров'я.

За результатами роботи в кожній секції були вручені іменні відзнаки «За наукову позицію» та «За найкращу доповідь». Всі учасники отримали сертифікати про участь в конференції.

Відзначимо також, що народна депутатка України Ірина Борзова, яка ознайомилася з доповіддю Дмитра Тимченка на тему електорального моделювання, високо оцінила науковий потенціал ВНМУ.

«ММ»

День вишиванки відсвяткували фотофлешмобом, просвітницькими і творчими заходами

Щороку День вишиванки в університеті стає масштабнішим, залучає більше охочих вдягнути національне вбрання, вшанувавши традиції українського народу, святкується яскравими заходами.

У навчально-науковому Інституті психології та ментального здоров'я ВНМУ до Дня вишиванки провели заняття про українські традиції, роль національної самоідентичності у формуванні психоемоційної стійкості українців, важливість збереження і плекання надбань української культури. Тематичні уроки перетворилися на живу дискусію про необхідність пам'ятати, хто ми є.

На кафедрі променевої діагностики, терапії та онкології теж відбулось просвітницьке заняття: студенти розповідали про візерунки своїх регіонів, демонстрували орнаменти, говорили про кольори та стилі, які збереглися крізь покоління.

Рада студентського самоврядування запросила молодь не тільки до традиційного фотоконкурсу, а й на майстер-клас з бісероплетіння в національному та медичному стилях і на благодійний ярмарок листівок і стікерів, кошти з якого пішли на підтримку ЗСУ.

Щирим і зворушливим фіналом

святкових ініціатив став вечір «Одягни вишиванку, країно моя!», організований кафедрою українознавства.

Звучали пісні «Вишиванка», «Україна — це ти!», «Черемшина», поезії Надії Красоткіної — у виконанні не лише українців, а й іноземних студентів. Виступи Владислава Дмитрука, Анірудхі Госвами, Шівама й Анурага Крішні стали прикладом того, як культура здатна єднати людей з усього світу.

Захопливі розповіді про символику орнаментів, традиції та сучасні тренди представили Анастасія Вільганюк, Ліза Абакумова, Аліна Тока-

ренко й Станіслав Балацький. А відеопрезентація Олени Морозової та Аліси Біленко розповіла учасникам зустрічі про особливу — військову — вишиванку.

Справжньою родзинкою вечора стала інтерактивна вікторина «Вишиванка єднає українців», що її провела старша викладачка кафедри українознавства Тетяна Ланова.

Наукова бібліотека ВНМУ підготувала до свята книжково-ілюстративну виставку «Вишивана Вінниччина», в експозиції якої представили унікальні подільські узори.

Тетяна Ігнатська

Травневе засідання Вченої ради ВНМУ: нагороди, нові програми та стратегічні зміни

Травневе засідання Вченої ради розпочалось із нагородження переможниць всеукраїнських клінічних змагань у віртуальному середовищі «Virtual Patient Challenge» — студенток 6-го курсу медичного факультету № 1 Юлії Квятник і Вероніки Новікової.

безпечність та ефективність медичної допомоги, — сказав він. — Положення визначає стандарти, за якими ми будемо працювати, й створює умови для впровадження інноваційних технологій та найкращих практик стоматологічної допомоги.

Голова Вченої ради Вікторія Петрушенко окремо акцентувала на тому, що стоматологічний центр буде справді мультидисциплінарною клінікою, де представлені хірургічна, ортопедична, терапевтична стоматологія та стоматологія дитячого віку, пародонтологія та ортодонція.

Таємним голосуванням Вчена рада вибрала на вакантні посади у професорсько-викладацькому складі декана фармацевтичного факультету Володимира Бобрука та завідувачів кафедр:

- ендокринології з курсом ПО — Марину Власенко;
- філософії та суспільних наук — Павла Куліша;
- фізичної та реабілітаційної медицини — Ростислава Кравця.

Затверджені на посади доцентів кафедр:

- філософії та суспільних наук — Дмитро Калач і Тетяна Вакар;

- ортопедичної стоматології — Ольга Татаріна;
- фтизіатрії з курсом клінічної імунології — Ірина Корицька;
- кафедри педіатрії № 1 — Оксана Рубіна;
- клінічної фармації та клінічної фармакології — Раїса Барало.

На посаду старшого викладача кафедри латинської мови та медичної термінології схвалили кандидатуру Ольги Гайдаєнко, старшого викладача кафедри іноземних мов — Олександри Горпенюк.

Оскільки згідно з вимогами законодавства та рекомендаціями МОЗ стало питання про перейменування Університетської лікарні, Вчена рада затвердила нову назву структурного підрозділу: «Університетська клініка національного медичного університету ім. М. І. Пирогова — лікувально-навчально-науковий центр».

На прохання голови Вченої ради очільник Університетської клініки Андрій Верба коротко розповів про здобутки закладу з моменту утворення. За неповних 4 місяці клінікою проліковано майже 4 тисячі пацієнтів. Заклад працює за кількома пакетами медичних гарантій, зокрема сімейному, хірургічному, хірургії одного дня, стаціонарної та амбулаторної реабілітації, стоматології.

Також Вчена рада, з огляду на впровадження нових стандартів, затвердила низку концепцій освітньої діяльності та освітньо-професійних програм освітньо-наукового рівня за спеціальностями «Медицина» «Стоматологія» «Педіатрія» «Громадське здоров'я», «Психологія», «Біологія», «Фармація», «Менеджмент».

Тетяна Ігнат'єва

Пам'ять жива: університетська спільнота вшанувала загиблих у Другій світовій війні

У День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні ректорка Вікторія Петрушенко, викладачі, співробітники та студенти університету принесли квіти до монументу загиблим.

Він зведений на території alma mater на честь учасників бойових дій, чиє життя пов'язане з Вінницьким медичним інститутом. Перша частина Книги пам'яті ВНМУ ім. М. І. Пирогова містить понад 400 біографій медиків, котрі на полі бою, у шпиталях і партизанських загонах, часто без сну та відпочинку, під безперервним ворожим вогнем надавали невідкладну допомогу пораненим і хворим бійцям.

ВНМУ у Всеукраїнській програмі «Ти як?»:

робота з фахівцями і громадою та створення Центру ментального здоров'я

Всеукраїнська програма ментального здоров'я «Ти як?» — ініціатива першої леді Олени Зеленської, спрямована на розбудову якісної системи надання послуг у сфері психосоціальної підтримки та розвитку культури піклування про ментальне здоров'я.

ВНМУ бере активну участь у реалізації цієї програми, зокрема її регіональна координаторка у Вінницькій області, PhD Олена Бессараба є викладачкою університету. Створений 2024 року у ВНМУ Навчально-науковий інститут психології та ментального здоров'я (далі — ННІ психології та МЗ) співпрацює з державними та недержавними інституціями, залученими до програми.

Основними напрямками співпраці є: Впровадження програми «Ти як?» у навчальний процес підготовки майбутніх лікарів та психологів.

Проведення наукових досліджень, спрямованих на вдосконалення дійсних і розробку інноваційних підходів до збереження і відновлення ментального здоров'я.

Безпосередня участь викладачів університету — лікарів-психологів, психіатрів, клінічних психологів у наданні психологічної та медичної допомоги українським воїнам на базі Університетської клініки.

Травневий місячник заходів з ментального здоров'я розпочався онлайн-тренінгом «Ментальне здоров'я в студентів та шляхи його збереження», який провів в.о. директора ННІ психології та МЗ професор Олександр Белов. Кілька десятків учасників зустрічі дізналися про сучасні техніки психологічної самопомоги, способи боротьби зі стресом, отримали відповіді на запитання.

Чотирнадцятого травня Олександр Олександрович виступив в ефірі радіо «Суспільне Вінниця»: висвітлив важливі питання збереження ментального здоров'я під час війни, сучасні підходи до самопомоги і професійної допомоги для захисту від соціального стресу.

Масштабною подією місячника став круглий стіл «Збереження ментального здоров'я населення під час війни», організований університетом у співпраці з Вінницькою обласною та районною військовими адміністраціями.

Гостями заходу стали:

- народна депутатка України Ірина Борзова;

- заступник начальника Вінницької ОВА з питань цифрового розвитку Андрій Кавунець;
- начальник Вінницької РВА Віталій Урдзік;
- директорка Департаменту охорони здоров'я та реабілітації Вінницької ОВА Ольга Задорожна.

Професор Олександр Белов навідав дані МОЗ щодо впливу на суспільство стресу війни: понад 70% українців мають ознаки розладів адаптації або інші психологічні порушення, щонайменше 20% з них мають стрес-асоційовані розлади, а 15–20% — стійкі депресивні та тривожні стани.

Олександр Олександрович підкреслив, що ще до війни ВНМУ був першим закладом в Україні, який одночасно розпочав підготовку за трьома напрямками: психіатрія, медична психологія, загальна психологія. Створення Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я об'єднало освітні, наукові та практичні потужності ВНМУ, а у 2025 році заплановане відкриття магістратури з клінічної психології.

Наш університет не лише готує фахівців, а й активно долучається до державних і міжнародних програм, підтримуючи військових і цивільне населення.

Народна депутатка Ірина Борзова наголосила: «Сильна країна почи-

нається з сильною людиною. Водночас держава через програму першої леді України Олени Зеленської «Ти як?» створює всі умови для збереження ментального здоров'я українців. Я вдячна ВНМУ за внесок у цю справу, а також підтримую ініціативу пані ректорки щодо створення університетської лікарні. Це приклад того, як мають поєднуватися наука, практика і реальна допомога людям».

Заступник начальника ОВА Андрій Кавунець повідомив, що на Вінниччині створено перший в Україні сектор ментального здоров'я при обласній адміністрації, а зараз фіналізується запуск першого навчально-методичного Центру ментального здоров'я, який стане не лише консультативним, а й як освітнім хабом для фахівців, котрі працюють із ветеранами, їхніми родинами, вимушеними переселенцями.

Директорка ДООЗ ОВА Ольга Задорожна підкреслила важливість системного підходу: «Система підтримки ментального здоров'я має охоплювати всі рівні надання допомоги. Ми вже створили дев'ять центрів ментального здоров'я, а 1 липня на базі обласної дитячої лікарні відкриється перше дитяче відділення з надання психосоціальної допомоги — в безпечному, дружньому до дитини середовищі».

Круглий стіл став також платформою для виступів науковців ВНМУ:

Заступниця директора ННІ психології та МЗ, кандидатка медичних наук Наталія Рациборинська-Полякова розповіла про психотерапевтичні та психокорекційні програми, які використовуються у комплексній корекції розладів психіки у постраждалих від воєнних дій.

Молодий вчений Андрій Новицький розповів про сучасні підходи до психологічної підтримки сімей українських воїнів і навів цікаві приклади з власної практики.

У доповіді докторки філософії Наталії Ордатій були висвітлені актуальні проблеми комплексного відновлення і збереження ментального здоров'я військовослужбовців.

Виступ завідувачки кафедри педагогіки та психології, кандидатки психологічних наук Тетяни Рисинець був присвячений важливим питанням ментальної стійкості, що допомагає долати стрес війни і зберегти психічне здоров'я.

У дискусії за круглим столом взяли участь професорка Наталія Пшук, яка розповіла про становлення медико-психологічної освіти в Україні, в якому ВНМУ відіграв надзвичайно важливу роль, а також окреслила проблемні питання у сфері ментального здоров'я; асистент кафедри медичної психології та психіатрії Генріх Ільницький, котрий навів кілька клінічних кейсів з власної практики і поділився досвідом професійної психотерапевтичної допомоги сім'ям українських військових; лікарка-психологиня Ярослава Анна Стойка, яка працює з військовослужбовцями та членами їхніх сімей.

В рамках місячника заходів з ментального здоров'я викладачі й студенти-волонтери ВНМУ провели також релаксаційно-ресурсну зустріч для учасниць ГО «Вінницька територіальна первинна організація УТОС», а кафедра внутрішньої та сімейної медицини — майстер-клас для понад 70 сімейних лікарів на тему «Діагностика та менеджмент психічних розладів на первинному етапі».

Наразі ВНМУ — єдиний університет регіону, що готує фахівців усіх напрямків у сфері психічного здоров'я: від практичних психологів до психіатрів і наркологів. «Ми постійно вдосконалюємо навчальні програми, розширюємо практику, адаптуємо освіту до потреб часу. Наші випускники готові працювати в реальних умовах — у медичних закладах, реабілітаційних центрах, у спільнотах, які переживають наслідки війни. Це професії майбутнього, затребувані вже сьогодні», — каже Олександр Белов.

**За матеріалами
медіацентру ВНМУ**

Вчена рада Інституту громадського здоров'я провела перше засідання

Відбулося засідання Вченої ради новоствореного навчально-наукового Інституту громадського здоров'я, біології, контролю та профілактики хвороб.

Головою Вченої ради одноголосно обрано директора Інституту, професора Ігоря Володимировича Сергету — за результатами таємного голосування 17 присутніх членів ради. Заступником директора стала доцентка Наталія Вікторівна Стоян.

На засіданні окреслили першочергові напрями роботи Вченої ради та самого Інституту, серед яких:

- затвердження Положення про Вчену раду як орган стратегічного управління;
- призначення вченого секретаря;
- організація навчальної та наукової діяльності;
- створення лабораторії психогігієнічних досліджень;
- потенційна можливість включення навчально-науково-дослідної

лабораторії вивчення алергенних факторів довкілля до складу Інституту;

- наповнення й розвиток сайту Інституту.

Розпочата робота над структурованим планом діяльності Вченої ради, який охоплюватиме ключові завдання Інституту громадського здоров'я на наступний навчальний рік.

Довідково: Інститут громадського здоров'я, біології, контролю та профілактики хвороб ВНМУ — це міждисциплінарна платформа, що об'єднує наукові та освітні ресурси університету для розвитку громадського здоров'я, екологічної безпеки, біологічної безпеки та систем епіднагляду.

Шанс, який не варто пропустити: наступні кроки після зустрічі у ВНМУ щодо грантових можливостей для медиків

20 травня у ВНМУ відбулася зустріч із Ганною Галан, Головною фахівцем з управління проєктами та міжнародної співпраці Центру громадського здоров'я МОЗ України, яка представляє і Національний контактний пункт Horizon Europe (NFP EU4health) в Україні.

Під час спілкування були обговорені перспективи та можливості фінансування представників сфери охорони здоров'я України у рамках програми Horizon Europe 2025 в межах кластеру 1 — «Здоров'я».

Фінансування буде здійснюватися, загалом, за такими темами:

- Зміцнення стійкості систем охорони здоров'я.
- Використання біотехнологій та штучного інтелекту.

- Підготовка до пандемій та реагування на них.
- Вплив забруднення на здоров'я.
- Нові інструменти і технології для охорони здоров'я.

Деталізацію тем можна побачити у робочій програмі Horizon Europe 2025: <https://surl.lu/xokldy>.

Більше інформації за посиланням: https://hadea.ec.europa.eu/events/horizon-europe-info-day-cluster-1-2025-05-22_en

Шестикурсники ВНМУ — серед 60 стипендіатів програми «Завтра.UA»

За результатами конкурсу Стипендіальної програми «Завтра.UA» 2024/25, яка щороку відзначає найбільш талановитих та активних студентів України, двоє представників ВНМУ ім. М.І. Пирогова увійшли до числа переможців.

«Завтра.UA» — це стипендіальна програма Фонду Віктора Пінчука на підтримку молоді, яка прагне реалізувати себе у науці, громадській діяльності та соціальних ініціативах.

Цьогоріч для участі в конкурсі було зареєстровано 329 заявок від студентів 80 українських університетів. За результатами трьох етапів незалежного експертного оцінювання переможцями стали 60 найкращих студентів, які представляють 34 ЗВО.

Ця перемога — не лише індивідуальне досягнення, а й результат спільної праці студентів, їхніх наукових наставників і всієї університетської спільноти, яка підтримує розвиток молоді.

Наші талановиті чемпіони:
Вікторія Килимчук, студентка 6 курсу медичного факультету №1.
Наукова керівниця: Надія Масік, д. мед.наук, професорка.
Рекомендаторка: Наталія Волощук, д.мед. наук, професорка.

Щиро вітаємо наших студентів і колег із заслуженим визнанням! ВНМУ — серед лідерів студентської науки!

Олексій Музичук, студент 6 курсу медичного факультету №2.

Наукова керівниця: Галина Людкевич, завідувачка навчально-наукової клініко-діагностичної лабораторії полімеразно-ланцюгової реакції ВНМУ.

«ММ»

Актуальне наукове дослідження кафедри дитячої хірургії ВНМУ представили на Конгресі європейської ендокринології

Щорічний Конгрес європейської ендокринології (Joint Congress of ESPE and ESE 2025) зібрав у Копенгагені більше ніж 7 000 дорослих та дитячих спеціалістів ендокринологів, науковців, експертів, спеціалістів суміжних напрямів і пацієнтів. Гасло об'єднаного конгресу «Connecting Endocrinology Across the Life Course» свідчить про значний крок до розуміння єдності процесів ендокринного здоров'я, що відбуваються в дитячому віці та пожиттєво впливають на якість життя, фертильність, гомеостаз організму.

До української делегації увійшло 67 лікарів, і — завдяки підтримці ради обох європейських фахових товариств — участь наших представників була безплатною.

Під час Конгресу відбулась зустріч українських лікарів із президентами ESPE та ESE і керівною радою. Президент ESE Жером Бертерат (Jérôme Bertherat) вкотре наголосив, що підтримка українських лікарів є одним з важливих напрямків роботи міжнародного товариства.

Чимало доповідей були присвячені новим поглядам на різноманіття облич цукрового діабету, порушення

функції щитоподібної залози, роботи надниркових залоз і вищих регуляторних центрів у дітей та дорослих. Однією з найбільш обговорюваних тем стало порушення статевого розвитку та визначення статі дитини.

Вінницький національний медичний університет був представлений на конгресі вже втретє. Фізичну постерну доповідь зробила аспірантка кафедри дитячої хірургії Світлана Сучок (науковий керівник — доцент Олександр Якименко).

Темою доповіді стало прогностичне значення нейтрофільно-лімфоцитарного індексу для гострого апендициту в дітей з гострим абдомінальним синдромом та цукровим діабетом I типу (Prognostic value of the neutrophil-to-lymphocyte ratio for acute appendicitis in children with acute abdominal pain and T1DM).

«Можливість представити частину власного дослідження та отримати зворотний зв'язок, поспілкуватись з експертами галузі та занотувати досі нерозв'язані питання в розрізі ендокринної коморбідності — це невіддільна та найцікавіша частина міжнародних фахових зустрічей, — зазначає Світлана. — Кожен молодий науковець має постійно удосконалювати свої знання, навички та бути частиною міжнародної спільноти, щоб покращити якість діагностики, лікування та, що найважливіше, — якість життя пацієнта».

«ММ»

«Життя після війни»: науковці кафедр ВНМУ доєднались до програми реабілітації ветеранів

З 20 травня у Вінниці розпочав роботу другий табір «Життя після війни», покликаний сприяти соціальній адаптації ветеранів, котрі втратили зір на війні, та членів їхніх родин. Ця ініціатива ГС «Сучасний погляд», реалізована у Вінниці вперше минулого року, мала активну підтримку керівництва, співробітників та студентів ВНМУ, головено — кафедри очних хвороб.

Цього року у таборі проходили адаптацію 9 пар — ветерани та особи, які їх супроводжують. Першими кроками у комплексній реабілітації, розрахованій на два тижні, стали заняття із соціального побуту, зокрема готування їжі, орієнтація на місцевості.

Завідувачка кафедри очних хвороб Катерина Гріжимальська й доцентка Юлія Салдан провели для учасників курсу заняття з фізіології та анатомії ока. За допомогою фахівчинь ветерани засвоїли самостійний догляд за очними протезами, краще зрозуміли будову органу зору та характер своїх поранень, отримати відповіді на свої питання.

Представниці кафедри шкірних і венеричних хвороб — професорка Світлана Дмитренко, доцентка Ірина Кізіна та лікарка-інтерн Наталія Кречківська — провели дерматоскопічне обстеження учасників та надали рекомендації щодо лікування виявлених шкірних захворювань.

До занять з фізичної реабілітації ветеранів долучився спортсмен, асис-

тент кафедри медичної психології та психіатрії Інституту ментального здоров'я ВНМУ Гліб Головатий. Окрім занять на тренажерах програма курсу передбачала спорт на відкритому повітрі та орієнтування у міському середовищі — для цього тренери і ветерани табору приїхали 30 травня на університетський стадіон.

До початку занять вони зустрілись з ректоркою ВНМУ Вікторією Петрушенко. Висловивши кожному захисникові слова подяки й поваги, вона подарувала їм 20 сертифікатів на безплатне УЗД-обстеження та електрокардіограму в Університетській клініці.

«Я пишаюся вами, — сказала Вікторія Вікторівна. — Тим, що у вас є жага до життя. І так воно має бути. Ви повинні розуміти, що необхідні нам, одне одному, самим собі. Життя, що дала вам мама, ви повинні жити повноцінно — так, як ви робите це зараз. І вірити, що ви можете це робити. А ми допомагатимемо тим, що від нас залежить».

Вікторія Вікторівна запросила усіх ветеранів, якими опікується ГС «Су-

часний погляд» і які мешкають у Вінниці, Вінницькій області, близьких областях, за будь-якої потреби в обстеженні чи лікуванні звертатись до Університетської клініки.

Наступного дня фахівці кафедр університету супроводжували ветеранів на занятті з анімалотерапії у «Коні-Поні Клубі» Вінниці. А завершила курс спільна вечеря у «Вінницькій реберні».

Як зазначила президентка ГС «Сучасний погляд» Олеся Перепеченко, у розробленій спілкою програмою реабілітації працює мультидисциплінарна команда фахівців, важливою й необхідною частиною якої стали офтальмологи — фахівці кафедри очних хвороб ВНМУ.

Участь представників інших кафедр університету та його керівництва у цьогорічному таборі «Життя після війни» показала, що співпраця ВНМУ з ГС «Сучасний погляд» розвивається, відкриваючи більше можливостей для реабілітації наших захисників.

«ММ»

Лікарі різних фахів обговорили виявлення спадкового ангіоневротичного набряку у Вінниці та Україні

У переддень Всесвітнього тижня первинних імунodefіцітів у Вінниці відбувся майстер-клас «Спадковий ангіоневротичний набряк (САН): від діагностики до лікування та профілактики на прикладі клінічних випадків». Захід для лікарів різних фахів кафедри фтизіатрії з курсом клінічної імунології та алергології ВНМУ за підтримки фірми «Такеда».

Спікерками майстер-класу стали провідні імунологіні:

- професорка, завідувачка кафедри педіатрії, імунології, інфекційних та рідкісних захворювань МЄУ (Київ) Анастасія Бондаренко;
- членка групи експертів МОЗ за напрямком «Алергологічна допомога та імунологія» доцентка кафедри клінічної імунології ЛНМУ Христина Ліщук-Якимович;
- експертка терапевтичного профілю за напрямком «Імунологія» Департаменту охорони здоров'я та реабілітації Вінницької ОВА, доцентка ВНМУ Ольга Бондарчук.

Спадковий ангіонабряк — рецидивуючий набряк глибоких шарів шкіри та підшкірної клітковини — є орфанним захворюванням і належить до вроджених помилок імунітету. В Україні діагноз САН підтверджений у 142 осіб, зокрема у Вінниці — у 6 пацієнтів, з них один помер від набряку гортані.

На майстер-класі були розглянуті цікаві клінічні випадки САН в поєднанні з алергічним захворюванням, випадок смерті пацієнта від ангіонабряку гортані, родинний спадковий ангіоневротичний набряк, що охопив три області України (Житомирську, Вінницьку, Хмельницьку) та формування всеукраїнського реєстру пацієнтів із САН.

Говорили про невідкладну допомогу (лікування на вигоду), коротко- та довготривалу профілактику. Вже кілька років поспіль в Україні імунологи та алергологи активно проводять роботу з виявлення пацієнтів із САН, причому дослідження за направленням імунолога (дитячого чи дорослого) роблять безплатно за кастомізованим проектом. Особливим є те, що для пацієнтів із підтвердженим діагнозом САН усі варіанти лікування за державною програмою теж безплатні.

«ММ»

Григорій Чайка:

«Бути акушером-гінекологом — це велика відповідальність й водночас велика честь»

Лікарі, які дбають про репродуктивне здоров'я жінок, дбають про майбутнє країни. З нагоди Міжнародного дня акушерства завідувач кафедри акушерства та гінекології № 1, професор, академік НАН ВО України Григорій Чайка розповів про власний шлях в професії, особисті підходи до оперативного лікування та навчання молодих медиків. І про те, яким наслідком війни доводиться протистояти фахівцям його мирної спеціальності.

- Григорію Васильовичу, як Ви прийшли у медицину?

- Бажання стати лікарем у мене з дитинства. Після повоєнних років у моєї мами була невиліковна на той час хвороба. Досі пам'ятаю: зима, хуртовина, батько бере у колгоспі коней, у сані стелить солому, рядно й саджає мене, щоб поїхати відвідати маму в лікарні.

І в мене було непереможне бажання стати лікарем й вилікувати маму. Закінчив восьмирічну школу з похвальною грамотою, вступив до медичного училища, теж закінчив його з відзнакою.

З першої спроби не вступив до медичного інституту, тож відслужив в армії. Потім підготовче відділення, і я вже зарахований на перший курс. Можливо тому, що був після армії, мене зробили старостою курсу.

Вчитись дуже подобалось, все мені було цікаво. Закінчив інститут з відзнакою. На шостому курсі я займався в субординатурі з акушерства та гінекології, й мені запропонували вже клінічну ординатуру за цим напрямком.

У гінекологічному відділенні обласного онкодиспансеру я здобув перші навички в оперативній гінекології, й похвалу, що у мене «правильно стоять руки».

Мене почали брати в операційну. Отак щодня від стола до стола — чотири операції.

За пів року мені вони вже снилися. Але я був дуже задоволений, що маю таку можливість. А потім мені навіть доручали оперувати самостійно, а я відпрацьовував це чергуванням у вихідні дні в онкодиспансері за лікарів.

- Тобто Ви працювали більше і за це ще більше працювали?

- Так. Але мені давали можливість

напрацьовувати практику. Вже тоді я зрозумів, що є конкуренція: якщо ти більше вмієш, тебе вже якось виділяють. Натомість хтось хоче, щоб ти десь не був кращим, бо занадто молодий.

Я навіть певний час, будучи клінічним ординатором, працював операційною сестрою в онкодиспансері. Були якраз часи, коли СРСР розпався й медичні працівники виїжджали за кордон. Віталій Григорович Каюк, завідувач відділення, підійшов до мене і каже: «Григорію, а ти міг би попрацювати операційною сестрою?»

До мене він звертався до двох аспірантів, які працювали у відділенні, й вони сприйняли оцю пропозицію як недопустиму для їхнього рівня: вони сини професорів, вже майже кандидати наук. А я погодився, і це теж зіграло роль, що до мене було потім ставлення позитивне. Бо я завжди хочу чогось нового навчитися. Не дивлячись на те, чи воно мого рівня, чи, може, десь нижче.

Вважаю, якщо я вмітиму більше, то й підійматимусь далі по щаблях вище. Бо коли якась ланка у моєму ланцюжку (професійних знань, навичок — ред.) дерев'яна, а не металева, то я буду спотикатися, тому що немає певних базових знань.

Тож я й старався, і брався за все, що мені пропонували.

Після клінічної ординатури запросили залишитися лікарем у відділенні онкогінекології. Але в мене була своя мета.

- Повернутись на кафедру?

- Так, тоді вже кафедрою акушерства та гінекології №1 завідував Борис Федорович Мазурчук. А на шостому курсі я був у його групі, й ми багато спілкувались з професійних питань.

Я й зараз, царство небесне Борисові Федоровичу, переповідаю його розповіді інтернам. Так, будучи військовим лікарем, він їхав у відпустку потягом. І тут оголошують, що у такому-то вагоні народжує жінка. Якщо є хтось із лікарів, просять прийти.

І він каже: я втягнув голову в плечі й сиджу. А попутники кажуть: доктор, так ти ж щойно говорив, що все можеш, — то вперед. І він дуже повільно туди поспішав, бо не мав досвіду акушерства. А вагітна жінка завжди лякає лікарів будь-якої кваліфікації,

тому що це відповідальність не тільки за жінку, а й за маленьку дитину.

Тоді, доки Борис Федорович дійшов до роділлі, знайшлася акушерка й прийняла пологи. Але у нього на все життя залишилось переконання, що лікареві треба знати все. Коли звільнився з війська, він обрав спеціальністю акушерство і гінекологію.

І я повторюю його історії інтернам й розказую, що ми з вами маємо вміти робити всі маніпуляції — від навичок молодшого медичного персоналу до свого рівня. Тоді у вас цей ланцюжок знань весь буде міцним, без дерев'яних ланок, і ви зможете працювати впевнено, спокійно й відчувати велике задоволення від того, що робите.

- А що вплинуло на Ваш вибір фаху?

- Взагалі я хотів бути хірургом. Але на третьому курсі потрапив у авто-трощу, мав

розрив селезінки й ледь не загинув. І коли хлопці після четвертого курсу йшли в академію військову, куди я теж збирався, мене не взяли, бо був комісований.

А коли почав вивчати акушерство і гінекологію, зрозумів, що воно мені найближче серед усіх фахів, що подобається. Тому що жінка та майбутня дитина — це велика відповідальність, таїнство природи. І що виконуючи операції в гінекології, я теж буду тим самим хірургом, але тільки пов'язаним із жіночим організмом.

- Тоді за цим фахом більше навчалося і працювало жінок?

- Так, значно більше. Та й зараз коли приходять до нас в інтернатуру, у мене з трьох груп різного року навчання тільки один хлопець акушер-гінеколог на 18 дівчат.

До 2014-го хлопців було більше, зараз вони переважно стають військовими лікарями, або просто хірургами, травматологами.

Тобто акушерство та гінекологія розглядається як мирна спеціалізація. Коли в нас на кафедру приходили запити, що треба лікарів на фронт, я тричі писав заяву, щоб мене взяли, але тричі відмовили. Можливо, й через вік, або через те, що мав би перевчатися.

- Отже, з клінічної ординатури Ви повернулися в інститут до професора Мазурчука?

- Так, Борис Федорович запросив мене старшим лаборантом на кафедру, а одного разу узяв до Києва на захист дисертації, де він був опонентом.

Вперше в житті я побачив, як урочисто проходить захист. А дисертація була щодо впливу нітратів в експерименті на вагітних щурів. І я спитав Бориса Федоровича, а як же нітрати впливатимуть на вагітних жінок. Він каже: оце вже буде твоя кандидатська дисертація.

І я почав шукати літературу про нітрати, пройшов за цією темою спеціалізацію в київському Інституті токсикології. Відправляв їм проби води, зелені, яку в нас продають на «Урожаї».

За два роки, після планування, успішно захистив в Інституті ім. О.О.Богомольця дисертацію на ступінь кандидата медичних наук «Невиношування вагітності у жінок, які проживають в регіонах тривалого впливу нітратів».

Коли вирішив зайнятися докторською дисертацією, в університеті якраз почали розробляти тематику антропології. Зокрема, Ігор Валерійович Гунас займався вивченням нормативних показників практично здорових юнаків і дівчат. Потім і я зацікавився цією проблематикою.

Вирішили вивчати конституціональні особливості становлення репродуктивної системи у дівчат підліткового та юнацького віку. Вісім років займався обстеженням дівчаток 12-18 років та обробляв отримані дані. А на апробації дисертації комісія висловила думку, що робота на стику акушерства та гінекології й нормальної анатомії, тому треба захищати її у двох радах.

Цей захист відбувся в 2012 році, і того ж року за конкурсом мене затвердили на посаду завідувача кафедри. Через два роки мені надали звання професора, та був обраний

академіком Національної академії наук вищої освіти України, де зараз очолюю відділення медицини Південно-східного регіону.

- У яких напрямках зараз працює кафедра акушерства та гінекології № 1?

- У нас на кафедрі 17 співробітників, 14 із них жінки. Три професори, десять доцентів та молоді фахівці, які мають диплом доктора філософії й готуються отримати звання доцента.

Співробітники кафедри акушерства та гінекології №1 виконують весь спектр акушерсько-гінекологічної допомоги, як амбулаторної, так і стаціонарної. Кожен веде напрямок лікувальної роботи відповідно до теми своєї дисертації.

Я з 2008 року як лікар-консультант медицини катастроф та невідкладних станів ОУОЗ у Вінницькій області надаю лікувальну та консультативну допомогу у її районах. Постійно виїжджав, тоді це називалось санавіація, на всі важкі випадки. Доводилось робити багато операцій: були ДВЗ-синдроми, геморагічні шоки, ускладнення вагітності. Дякувати Богу, що я своїми знаннями зміг надати допомогу у таких важких випадках. Всі залишилися живі й здорові.

Основні клінічні бази кафедри — це пологовий будинок № 1, гінекологічне відділення обласної клінічної лікарні та Університетська клініка. Ще одна база — це «Універсальна подільська клініка» професора Процепка, де він проводить заняття з англійськими студентами 6-го курсу та інтернами.

Я як завідувач на кожній клінічній базі присутній, бо при складних випадках завкафедри має бути на консилиумі та/або в операційній бригаді.

- Тобто Ви зараз оперуєте за потреби у кількох лікарнях міста?

- Так, на всіх клінічних базах кафедри. Зокрема, в Університетській клініці та в «Універсальній подільській клініці» ми з професором Процепком проводимо органозберігаючі операції, такі як консервативна міомектомія, яка дає можливість зберегти репродуктивну функцію жінки.

Ви навіть не уявляєте, яке задоволення потім отримуєш, коли знаєш, що жінка після проведеної операції телефонує й каже, що завагітніла. Звісно, цю вагітність ще треба виносити, й пацієнтка потребує дуже ретельного нагляду. Але сам факт, що вона завагітніла, дуже приємний: й ти відіграв певну роль в житті людини, яка має велике бажання мати повноцінну сім'ю зі своїми дітками.

Взагалі бути акушером-гінекологом — це велика відповідальність й водночас велика честь. Я з гордістю йду цим шляхом і сподіваюся, що зміг і ще зможу допомогти багатьом жінкам зберегти репродуктивне здоров'я й подарувати їм щасливі моменти материнства.

- А власне пологи Вам часто доводилось приймати?

- Так, коли був ще трохи молодший. Тоді та й тепер пацієнти йдуть, як то кажуть, на лікаря. Багато хто хоче, щоб пологи приймав професор.

Зараз я вже від цього відмовляюся. Бо операція займає годину-півтори, а пологи треба приймати 10-12 годин, зазвичай уночі.

В основному зараз я займаюся оперативною гінекологією. У нас на кафедрі дуже багато напрацьовано особистих, якими я ділюся на конференціях.

Також моїм особистим впровадженням у рутинну практику є виконання пластики при пролапсі тазових органів під час проведення екстирпації матки абдомінальним доступом. Саме такий варіант корекції опущення передньої та задньої стінки піхви дає можливість уникнути рецидивів, а також покращити якість подальшого життя жінки.

При екстирпації матки пересікаються абсолютно всі зв'язки, які тримають внутрішні органи. Якщо не зробити пластику, через рік починає пролабувати апікальний кут й з'являється ентероцеле.

Коли правильно розкажеш жінці про можливі наслідки після операції, всі погоджуються на додаткову пластику. В інших клініках, можливо, цього не розказують, бо їм краще спочатку екстирпацію матки зробити, а потім жінка ще прийде на операцію, й ще.

А у нас мета така, щоб якість життя в жінки після оперативного лікування була максимально високою й щоб пацієнтка до нас не поверталась. Намагаємось мінімально травмувати передню черевну стінку. Коли робимо міні-лапаротомію, розріз виконуємо якраз у складці, де навіть у купальнику його не видно.

Заслуговують на увагу й наші унікальні методи знеболення. Зокрема, проведення блокади крижового нервового сплетіння під час операції. Це дає змогу забезпечити безболісний перебіг післяопераційного періоду. І жінка, прооперована сьогодні, на ранок вже гуляє рівненько, а на третій день хоче додому, бо їй абсолютно нічого не болить.

Початок. Продовження на 10-й стор.

Григорій Чайка: «Бути акушером-гінекологом — це велика відповідальність й водночас велика честь»

Закінчення. Початок на 9-й стор.

Всі класичні операції ми виконуємо з таким підходом, щоб не було рецидивів, щоб мінімізувати больові відчуття після операції та в післяопераційному періоді. І багато своїх операцій виносимо на загал, показуємо, що й як робимо, з якою метою. Ділимося досвідом, нічого не приховуємо.

- А до навчання інтернів Ви маєте власні підходи?

- Я дуже люблю своїх інтернів. Вони найкращі в мене — усі абсолютно.

Приходять з різним рівнем знань. У перший день роздаю їм прості питання, щоб дали письмові відповіді. І результати показують, з якого рівня треба почати навчання. Вчимо за програмою, але підтягуємо знання, якщо є пробіли.

Наприклад, кровопостачання. Група вивчила, мені розказала, за тиждень повертаємось до теми, а знань вже на 50% немає. Тобто вивчили як вірш і забули.

Тоді починаємо з ними робити фантом: поставили муляж матки, дали з катетерів прокладаємо артерії, додаємо паховий канал, сечоводи, нирки.

Так само вивчаємо м'язи тазового дна: їхній перший шар всі знають, а приховані другий та третій ніхто не може розказати. Взяли фантом тазу, насвердлили дірочок і зробили усі м'язи різними кольорами. Отак перший шар зняли, потім другий, третій.

Дуже багато саморобних фантомчиків у нас з оперативної гінекології, є тренажери для в'язання вузлів, як шити, як розрізати. Беремо поролон, термоеклей й робимо. Інтерни сміються, що у нас гурток умілих ручок.

І всі задоволені тим, що вони це зробили й побачили, як воно пошарово виконується. І я дуже задоволений, бо хочу, щоб вони, закінчивши інтернатуру, були конкурентоспроможними.

- Тобто Ви любите навчати?

- Так, люблю навчати, це моє. Я отримую задоволення, коли я інтернів навчаю так, що вони починають всіх вчити, бо після занять у них чергування в пологовому будинку.

Потім вони повертаються й кажуть: ми сьогодні навчали всю бригаду

в акушерському відділенні по тій темі, яку вивчали. А я їм кажу: ви обов'язково маєте когось вчити, бо так ще краще запам'ятаєте.

То у нас як тільки починається нове навчання, то в жіночій консультації всі лікарі знають, яку тему ми вивчаємо, бо інтерни тут дізнались, а там хочуть себе проявити, розказати й показати.

Ми вже живемо понад тисячу днів війни. Ви помічаєте, як вона вплинула на стан Ваших пацієнток?

Так, це ж хронічний стрес, він не проходить повз жінок. Кажуть, що всі хвороби від нервів. Так воно й є. При цьому хронічному стресові жінкам, які завагітніли, дякуючи Богові й природі, важче виношувати вагітність. Стрес передається й на розвиток плода — з'являються затримки внутрішньоутробного розвитку. Частіше проявляються ускладнення вагітності.

А якщо взяти гінекологію, то дуже багато жінок з розростанням пухлин: доброякісних, але вони ростуть. Це теж вплив стресу, який спричиняє дисбаланс в організмі. Побільшало випадків, коли жінок треба оперувати. Ще, на великий жаль, з'являються ситуації, коли в акушерстві плачевні результати. Я є рецензентом в обласній КЕК, доволі часто розбираємо випадки дитячої смертності при народженні. І ми бачимо,

що дуже багато чинників таких випадків пов'язані із ситуацією в країні.

- Як Ви долаєте втому і стресовий стан?

- Роботою долаю. Є співробітники, які не можуть дочекатися кінця робочого дня, а я не можу встигнути за цей день зробити все те, що собі прописую у щоденнику.

Але коли є вихідний, у мене відпочинок не пов'язаний із тим, щоб полежати на дивані.

З початком війни ми переїхали у село, там експериментую на присадибній ділянці.

Схрещую, пророщую кавуни, лагенарію, китайські гарбузи, щеплення роблю й потім досліджую. Того року в мене прищеплений кавун виріс на 17 кілограмів.

Буває, побачивши щось цікаве в інтернеті, хочу відтворити. Це може бути експеримент, не пов'язаний з медициною: якесь садівництво, городництво чи взагалі будівництво. От таким чином й відволікаюся.

Довідково: Григорій Васильович Чайка — автор 3 підручників, 6 навчальних посібників, 213 наукових праць. Кавалер орденів «Гордість і слава України» та «Медицина слава».

Спілкувалась Тетяна Ігнат'єва

Тиждень фармацевтичного факультету: від фітотерапії до ярмарку вакансій

Відлік понад вікової історії ВНМУ розпочинається зі створення у Вінниці фармацевтичних курсів, які розвинулись у фармацевтичний інститут. Згодом він був реорганізований, доповнений та у 1934 році став Вінницьким медичним інститутом. А от самостійний фармацевтичний факультет в алма матер з'явився вже на початку нового століття, й у травні відзначив 25-річчя.

До ювілейної дати фахівці факультету підготували цікаву й різнобічну програму. Уроочистим відкриття тижня став форум «Кар'єра у фармації: ярмарок вакансій та форум випускників» став майданчиком для зустрічі досвідчених фахівців та амбітної студентської молоді.

Гарантка освітньої програми «Фармація», завідувачка кафедри фармації професорка Олена Кривов'яз розповіла про шлях, який пройшов факультет, й окреслила його сучасні здобутки. Випускники поділилися досвідом, а представники аптекних мереж і фармацевтичних компаній розповіли про можливості працевлаштування та кар'єрного зростання.

Одним із найатмосферніших заходів тижня став фітобар «Натуральні фіточаї з самого серця Поділля». Студенти не лише дегустували цілющі напої, а й дізнавалися, як створюється кожна суміш. Асистентка кафедри фармацевтичної хімії Оксана Білик пояснила, що більшість представлених чаїв створені за участі її фахівців — майже 50 позицій, розроблених у співпраці з компанією «Фітосвіт».

«Захід став чудовою можливістю краще орієнтуватися у лікарських рослинах, представлених у фітобарі, як із точки зору фармакології, так і практичного застосування», — зазначила вона, і розповіла, що завдяки практиці на навчальній ділянці лікарських рослин біля музею-садиби Миколи Пирогова здобувачі вищої освіти мають змогу пройти весь цикл — від спостереження за вегетацією до збору сировини. Це поглиблює розуміння фармакогностичних процесів і розвиває клінічне мислення.

Велике зацікавлення викликала лекція докторки фармацевтичних наук, професорки Національного фармацевтичного університету Вікторії Георгіянц «Хімічні основи дії лікарських засобів».

Святкування 15 травня Дня вишиванки надихнуло фармацевтів на захопливий майстер-клас «Краса у вишиванках». Захід у симуляційному центрі «Фармація» об'єднав фармацевтичну косметологію та дослідження культурних традицій. «Поєднання символічне й ціннісне, бо саме так — із гідністю, знанням культури та історії — ми можемо виховати справжніх фахівців, гідне наступне покоління», — зазначила керівниця симуляційного центру «Фармація» доцентка Юлія Томашевська.

Під керівництвом сертифікованого фармацевта-косметолога студенти на практиці визначали типи шкіри, обговорювали особливості догляду за нею, виготовляли натуральні зволожувальні креми. Майстер-клас провели доцентки Вікторія Гуцол, Тетяна Войтенко, Василь Коваль та кандидатка фармацевтичних наук Юлія Поліщук.

Того ж дня у фойє головного корпусу відбулося урочисте нагородження 15 переможців фахових олімпіад:

- з фармацевтичної ботаніки,
- фармакогнозії,

- фармацевтичної хімії,
- технології ліків,
- аптекної і промислової організації економіки фармації,
- фармакології.

Подарунки для призерів надала мережа аптек «911».

Динамічним завершенням тижня став інтерактив «Я люблю клінічну фармакологію» від кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології. У невимушеній формі обговорювалися актуальні аспекти призначення та дії ліків — і знову ж таки: наука тут була живою, прикладною, близькою кожному студенту.

Підсумовуючи святковий тиждень, професорка Олена Кривов'яз підкреслила, що була студенткою першого набору фармацевтичного факультету, тому спостерігала його розвиток як здобувачка освіти, викладачка, а зараз — очільниця кафедри. Вона подякувала адміністрації ВНМУ за покращення матеріальної бази факультету, його наукового потенціалу, окремо — ректорці Вікторії Петрушенко: за створення симуляційного центру «Фармація», впровадження в освітній процес інновацій і підтримку молодих науковців.

Як зазначила Олена Вікторівна, всі 560 випускників факультету є професійно успішними у різних напрямках фармації. Тож майбутні абітурієнти можуть бути впевнені, що в стінах університету вони «здобудуть саме ті знання й професійні навички, які їм стануть в пригоді».

Тетяна Ігнатська

Поетичний пульс

Хист до художнього слова і здатність висловити поетичними чи прозовими рядками те, що на серці, — талант і цінне доповнення фахових знань молодого медика. Підтверджено століттями й Гіппократом: грецький цілитель вважав, що лікар, котрий лікує словом, «лікуючи тіло, ...лікує й душу».

Редколегія «ММ» з приємністю відновлює на сторінках газети поетичну рубрику. Першими пропонуємо вашій увазі вірші студентки 20-Б групи медичного факультету № 2 Яни Свободи.

Я НЕ ЗНАЮ МОЛИТВ, ТА МОЛЮСЯ...

Я не знаю молитв, та молюся,
Піднімаючи руки до неба,
Крізь ракети та гвинтокрили,
Повз залізних птахів та сирени.

Я не знаю молитв, та молюся.
В мене є у цьому потреба.
Якщо б були у мене крила,
Я б молитви читала у небі.

Я не знаю молитв, та молюся
За мою! За мою Україну!
За людей, що тепер у полоні,
За всіх тих, хто сидить у підвалі...

Я не знаю молитв, та молюся
За квітучу, вільну, чарівну...
Мені боляче в серці й у скронях,
Бо не знаю я, що буде далі.
Тобі не вбити нашу душу

ТОБІ НЕ ВБИТИ НАШУ ДУШУ, ЗВІРЕ!

Не знищити коріння молоде.
Бо з нами Бог, бо з нами воля й віра
А що з тобою? Біль і смерть лише.

Тобі не взяти ні людей, ні землю,
Тебе відправимо услід за кораблем!
Ти не туди прийшов і вже, напевно, зрозумів,
Тому ти й казиреш і дихаєш вогнем.

Тобі не вирвать серце наше й долю,
Не знищить скарб вкраїнської землі.
За нами небо й пишні тополі,
З тобою ж, звіре, лиш продажні москалі.

Ти не захопиш нас гарматами, фашисте!
І не зруйнуєш нашу єдність й міць.
Ми спалим кожного в безмежнім полі,
Хто проти нас з ворожістю піде!

ПОЧУТТЯ

Враз потекла сльоза...
Чому так сталося?
Хто тому вина?
Ще більше додала сміливості сльоза,

Не витримала, потекла іще одна....

Пролита та сльоза за Україну,
За кожну матір, що покинула життя.
За нашу незрадливу Україну,
За матір, котра віддала своє дитя.

І ллється знов сльоза, ще не остання —
У ній любов ураз не загасає.
Хто-зна, чи буде в неї ще бажання,
Бажання жити, хоч тепер вмирає.

Вмирає за свій страх, за відчай,
За кожну кров, пролиту на війні.
Ти проковтни сльозу, як подих вічний,
Не дай ти жити цій війні.

ЯК ЦЕ — БУТИ ПРИЧЕТНИМ ДО ВБИВСТВА?

Як це — бути причетним до вбивства?
Як це — бути рабом у державі?
Як це — жити в такому суспільстві,

Де так бридко, як в стічній канаві?

«Рускій мір» — це завжди розруха.
Ріки крові, що вам не відмити.
У вас немає ні крапельки духа,
Щоб хоч щось в цьому світі змінити.

Ще умієтесь кров'ю й сльозами,
В цьому світі не буде вам тиші.
Ви пішли не тими шляхами
І зробили самим собі гірше

Щиро вітаємо усіх колег, які відсвяткували ювілейний день народження у травні:

- **Булавенко Ольгу Василівну** — завідувачку кафедри акушерства та гінекології № 2
- **Вітрук Тетяну Костянтинівну** — асистентку кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології
- **Вернигородського Віктора Сергійовича** — професора кафедри ендокринології
- **Гавришук Людмилу Андріївну** — провідну фахівчиню наукового відділу
- **Гумінського Юрія Йосиповича** — професора кафедри анатомії людини
- **Гуменюк Любов Володимирівну** — старшу інспекторку деканату фармацевтичного факультету
- **Дудник Вероніку Михайлівну** — завідувачку кафедри педіатрії № 2
- **Кінаса Юрія Ярославовича** — лаборанта кафедри ортопедичної стоматології
- **Комендантову Людмилу Генрихівну** — сторожа спортивно-оздоровчого табору «Здоров'я»
- **Ковальчука Валентина Петровича** — завідувача кафедри мікробіології
- **Козловського Юрія Казимировича** — доцента кафедри анестезіології, ІТ та МНС
- **Крижановську Аллу Володимирівну** — доцентку кафедри мікробіології
- **Нечипорук Ольгу Вікторівну** — доцентку кафедри терапевтичних дисциплін та сімейної медицини ФПО
- **Новарчук Валентину Сергіївну** — сторожа учбового корпусу № 2
- **Остапчук Олену Іванівну** — доцентку кафедри внутрішньої медицини № 1
- **Філіпішену Галину Михайлівну** — директорку лікувально-профілактичного оздоровчого центру с. Сокілець
- **Шпукал Майю Іванівну** — провідну бібліотекарку Наукової бібліотеки

Бажаємо здоров'я, миру, затишку та душевного спокою. Нехай життя дарує більше радісних миттєвостей, робота приносить задоволення, а близькі зіграють турботою. Гарних людей і широких життєвих шляхів.

Газета «Молодий медик»

Засновник та видавець: колектив
Вінницького національного медичного
університету.

Ідентифікатор медіа: R30-05467

Контакти редакції: вул. Пирогова, буд. 56,
м. Вінниця, 21018
mm@vnm.edu.ua,
тел. 0(432) 553-910

Головний редактор: Родінкова Вікторія,
відповідальний редактор: Ігнат'єва Тетяна,
відповідальний секретар: Смольський Леонід

Наклад 1000 екз.